

Ez kapitola 24.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo v devátém roce, desátého měsíce, desátého dne toho měsíce: [2] "Lidský synu, napiš si jméno dne, právě tohoto dne. Právě v tento den napadl babylónský král Jeruzalém. [3] Předlož vzpurnému domu podobenství a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Přistav hrnec, přistav, a také do něho nalej vodu. [4] Naházej do něho díly masa, samé dobré díly, kýtu a plece, naplň jej vybranými kostmi. [5] Vezmi vybraný kus bravu, kosti narovnej vespod a uveď to do největšího varu; ať se v něm vaří i ty kosti." [6] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Běda městu, v němž teče krev, hrnci, v němž zůstává připálenina, z něhož připálenina nesejde. Vytahuj z něho díl po dílu, o město se nebude losovat, [7] neboť krev, kterou prolilo, zůstává uprostřed něho, nechalo ji téci na holou skálu, nevyšlo ji na zem, aby ji přikryl prach. [8] Ať se zvedne rozhořčení, ať vzplane pomsta! Nechám tu krev na holé skále a nebude přikryta." [9] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Běda městu, v němž teče krev, teď já udělám velkou hranici. [10] Nalož hodně dříví, rozdmýchej oheň, dej maso vařit a úplně je rozvař, až se kosti připálí. [11] Prázdný hrnec postav na žhavé uhlí, aby se rozpálil a jeho měď se rozžhavila; ať se v něm roztaví jeho nečistota a jeho připálenina vezme za své. [12] Marná námaha! Množství jeho připáleniny z něho nesejde. Do ohně s jeho připáleninou! [13] Ve tvé nečistotě je mrzkost; pročištěval jsem tě, ale neočistilo ses od své nečistoty. Nebudeš už čistý, dokud na tobě neuspokojím své rozhořčení. [14] Já Hospodin jsem promluvil; však to přijde, učiním to, nepolevím, nepocítím lítost a nebudu toho želeť. Budu tě soudit podle tvé cesty a tvých skutků, je výrok Panovníka Hospodina." [15] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [16] "Lidský synu, hle, já ti náhlou ranou vezmu žádost tvých očí, ale ty nenaříkej, neplač, neuroň ani slzu. [17] Sténej potichu, nekonej smuteční obřady za mrtvé, oviň si turban, na nohy si obuj opánky, nezahaluj si vous a nejez smuteční chléb, který ti lidé přinesou." [18] Ráno jsem o tom mluvil k lidu a večer mi zemřela žena. A já jsem ráno učinil, jak mi bylo přikázáno. [19] I řekl mi lid: "Neoznámíš nám, co pro nás znamená to, co děláš?" [20] Odvětil jsem jim: "Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [21] Řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já znesvěťím svou svatyni, pýchu vaší moci, žádost vašich očí a libost vaší duše. A vaši synové a vaše dcery, které zanecháte, padnou mečem. [22] Pak se zachováte tak, jak jsem se zachoval já. Nezahalíte si vous a nebude jíst smuteční chléb, který vám lidé přinesou. [23] Na hlavách budete mít turbany a na nohou opánky, nebudete naříkat ani plakat; zahynete pro své nepravosti a jen budete vzdychat jeden přes druhého. [24] Ezechiel je vám předzvěstí. Zachováte se ve všem jako on. Až k tomu dojde, poznáte, že já jsem Panovník Hospodin." [25] "Ty, lidský synu, slyš. Zdali jim v ten den nevezmu jejich záštitu, jejich veselí a ozdobu, žádost jejich očí a to, k čemu tíhne jejich duše, jejich syny a dcery? [26] V onen den k tobě přijde jeden z těch, kdo vyvážnou, a podá zprávu. [27] V onen den se ti otevřou ústa v přítomnosti toho, kdo vyvázl, a ty promluvíš a nebudeš už němý. Jsi jim předzvěstí. I poznají, že já jsem Hospodin."